

Pravednici će živjeti od vjere

Da li pravednik 'živi od vjere' ili 'živi od svake riječi koja izlazi iz Božjih usta'? Sada je Hristos vjera koja se trebala očitovati (Gal 3,24), utjelovljeni glagol, dakle, pravednik će živjeti po Hristu (Rim 10,8). Svatko tko je uskrsnuo s Hristom je zato što živi od vjere, a prorok Avakum svjedoči da su oni koji žive od vjere pravedni.

Pravednici će živjeti od vjere

"Ali onome tko ne vježba, a vjeruje u onoga koji opravdava zle, njegova vjera se računa kao pravednost" (Rim 4: 5)

Uvod

Izlaganje apostola Pavla zapanjujuće je kada to potvrdi „Bog opravdava zle“ (Rim. 4: 5). Na osnovu čega Bog opravdava zle? Kako Bog, budući pravedan, može nepravedno proglasiti? Kako to učiniti bez ugrožavanja vlastite pravde? Kad bi Bog rekao: „... Neću opravdati zle“ (Izlazak 23: 7), kako apostol pogana može tvrditi da Bog opravdava zle?

Milost i vjera

Odgovor je jednostavan: Bog opravdava (slobodno) grešnike svojom divnom milošću! Iako je odgovor jednostavan, ostaje pitanje: kako On to čini? Odgovor je takođe jednostavan:

vjerom „... da nas vodi k Hristu da bismo se mogli opravdati vjerom“ (Gal 3:24).

Pored toga što Bog opravdava zle, sigurno je da se čovjek opravdava vjerom „Stoga, opravdani vjerom, imamo mir s Bogom po našem Gospodinu Isusu Hristu; pri čemu također imamo pristup putem vjere u ovu milost u kojoj stojimo; i hvalimo se u nadi na slavu Božju “(Rim. 5: 1-2).

Da li Bog opravdava zbog povjerenja koje mu čovjek ukazuje? Da li je čovjekovo vjerovanje opravdavajući entitet?

“Odgovor se nalazi u Rimljanima 1, stihovi 16 i 17: „Jer ja se ne stidim (Hristovog evanđelja), jer je to (Božja snaga) za spasenje svakoga ko veruje; prvo od Jevreja, a takođe i od Grka. Jer (u njemu se pravednost Božja otkriva od vjere do vjere), kao što je napisano: A pravednik će živjeti od vjere “(Rim 1,16-17).

Iako u Starom zavjetu, Bog u više navrata govori izraelskim sudijama da bi trebali opravdati pravednike i osuditi zle, te izjavi o sebi: „... neću opravdati zle“ (2. Mojsijeva 23: 7), apostol Pavao koristi Habakuka koji kaže: „Pravednici će živjeti od vjere“, da bi pokazao da Bog opravdava zle!

Bog opravdava čovjeka kroz Hrista

Kroz zapažanje apostola Pavla o Habakuku, vidljivo je da se vjera ne odnosi na čovjekovo povjerenje, već na Hrista, vjeru koja se trebala očitovati „Ali prije nego što je došla vjera, mi smo bili pod zakonom i bili smo zatvoreni za onu vjeru koja se trebala očitovati “(Gal 3,23).

Koja bi se vjera ispoljila? Hristovo evanđelje, koje je sila Božja, je vjera koja se očituje ljudima. Evanđelje je vjera kojoj hrišćani trebaju težiti (Jd1: 3). Poruka evanđelja je propovijedanje vjere (Gal 3: 2, 5). Evanđelje je vjera kroz

koju se otkrila milost „Jer milošću ste spašeni vjerom; a ovo ne dolazi od vas, to je (dar od Boga “) (Ef. 2: 8).

Evandjelje nije proizašlo ni od jednog čovjeka, ali je Božji dar „Ako znate dar Božji i ko vas moli: dajte mi piće, vi biste njega pitali, a on bi vam dao žive vode“ (Jovan 4:10).

Hristos je dar Božji, tema propovijedanja vjere, kroz koju čovjek ima pristup ovoj milosti. Stoga, kada Biblija kaže da je bez vjere nemoguće ugoditi Bogu, mora se reći da je vjera koja Bogu godi Krist, treba otkriti vjeru, a ne, kako mnogi misle, da je to čovjekovo povjerenje (Jevr 11: 6).

Pisac Hebrejima, u 26. stihu 10. poglavlja pokazuje da nema žrtve nakon primanja znanja istine (evandjelja) i da, prema tome, kršćani nisu mogli odbiti povjerenje koje su imali, što je proizvod vjere (evandjelje) (Heb 10:35), jer bi, pošto izvrše volju Božju (a to je vjerovanje u Hrista), trebali imati strpljenja da postignu obećanje (Heb 10:36; 1. Jovan 3:24).

Nakon citiranja Habakuka, pisac Hebrejima nastavlja govoriti o onima koji su živjeli s vjerom (Heb 10,38), to jest ljudima poput Abrahama koji su bili opravdani vjerom koja se trebala očitovati “Sad, dok je Sveto pismo predviđalo da će Bog vjerom opravdati pogane, prvo je objavio evandjelje Abrahamu, rekavši:” Svi će narodi biti blagoslovljeni u vama “(Gal 3,8).

Bogu je sve moguće

Abraham je bio opravdan jer je vjerovao da će Bog pružiti Sjeme, nešto nemoguće u njegovim očima, baš kao što to u očima ljudi Bog opravdava zle „Eto, obećanja su data Abrahamu i njegovim potomcima. Ne kaže: I potomstvu, kao što govori o mnogima, već kao jednom: I potomstvu vašem, a to je Hristos “(Gal 3,16).

Krist je čvrst temelj onoga što se očekuje i dokaz onoga što se ne vidi. „E sad, vjera je čvrst temelj onoga čemu smo se nadali i dokaz onoga što se nije vidjelo. Jer su njime drevni ljudi dobili svjedočanstvo “(Heb 11: 1-2), jer pravednici žive i primaju svjedočanstvo da je ugodio Bogu kroz Hrista (Tit 3: 7).

Riječ koju je Abraham čuo proizvela je patrijarhovo vjerovanje, jer „Ali šta piše? Riječ je s vama, u vašim ustima i u vašem srcu; ovo je riječ vjere koju mi □□propovijedamo ...“(Rim 10,8), budući da “Tako da je vjera slušanjem i slušanje riječju Božjom” (Rim 10,17). Bez čuvanja riječi koja dolazi od Boga, nikada ne bi bilo čovjekovog pouzdanja u Boga.

Element koji daje opravdanje je Hristova riječ, jer ona sadrži Božju snagu koja omogućava opravdanje zlih „Da znate: Ako svojim ustima priznate Gospoda Isusa i vjerujete u svom srcu da ga je Bog uskrsnuo, bit ćete spašeni. Budući da se srcem vjeruje u pravednost, a ustima se ispovijeda za spasenje “(Rim 10,9-10).

Kad čovjek čuje evanđelje i povjeruje, prima moć spasenja (Rim 1,16; Ivan 1,12) i otkriva opravdanje, jer iz smrti prelazi u život jer je vjerovao u vjeru (Rim 1,17). Kroz evanđelje čovjek postaje dijete Božje „Jer, svi ste vi djeca Božja po vjeri u Hrista Isusa“ (Gal 3:26; Ivan 1:12).

Moć boga

Zašto je apostol Pavle imao hrabrosti tvrditi da Bog čini ono što je sam zabranio izraelskim sudijama? Jer nisu imali potrebnu moć! Da bi se učinila pravedna nepravda, potrebno je imati istu snagu koju je Isus pokazao u izlječenju paralitičara nakon što je oprostio grijehe.

„Sad kad znate da Sin Čovječji ima moć nad zemljom da

oprašta grijehe (rekao je paraliziku), kažem vam, ustanite, uzmite svoj krevet i idite kući“ (Lk 5 : 24).

Opravdanje vjere je Božja snaga „... da bismo se mogli opravdati vjerom“ (Gal 3,24), jer kada čovjek vjeruje da je kršten Hristovom smrću (Gal 3,27), to jest, uzima svoj vlastiti križ, umire i sahranjuje se “Ili ne znate da su svi koji su bili kršteni u Isusu Hristu kršteni u njegovoj smrti?” (Rim. 6: 3). Sada je onaj ko je mrtav i opravdan u grijehu! (Rim. 6: 7)

Ali, svi koji vjeruju i umiru s Hristom, također ispovijedaju Hrista prema onome što su čuli i naučili „Budući da se srcem vjeruje u pravednost, a ustima se ispovijeda za spasenje “(Rim 10,9-10).

Sada je onaj koji ispoveda Hrista zato što je, osim što je kršten u Hristu, već obukao i Hrista. Ispovijed je plod usana koji proizvodi samo one koji su povezani sa stvarnom Oliveirom „Jer koliko ste bili (kršteni) u Hristu, vi ste se obukli u Hrista“ (Gal 3,27); „Zato, prinosimo uvijek žrtvu hvale Bogu, to jest plod usana koje priznaju njegovo ime“ (Heb 13:15); „Ja sam loza, vi ste grane; tko je u meni i ja u njemu, on donosi mnogo ploda; jer bez mene ne možete učiniti ništa (...) Otac moj se proslavio u tome što ste urodili plodom; i tako ćete biti moji učenici “(Jovan 15: 6, 8).

Svjedočanstvo da Bog daje čovjeka upravo pada na one koji se nakon sahranjivanja obuku u Hrista, odnosno samo oni koji su već uskrsnuli s Hristom proglašeni su pravednicima pred Bogom. Pred Bogom su samo oni koji su stvoreni nanovo, tj. Koji žive kroz vjeru (evanđelje) „Pravednici će živjeti od vjere “(Hc 2, 4).

Pravednici će živjeti od vjere, to jest vjere koja se trebala očitovati i koju mi □□sada propovijedamo (Rim 10,8). Svatko tko je uskrsnuo s Hristom je zato što živi od vjere, a prorok Avakum svjedoči da su oni koji žive od vjere pravedni.

Stoga, onaj ko se ne pouzda u svoje postupke, ali počiva u

Bogu koji opravdava, njegovo mu se vjerovanje pripisuje kao pravda „Ali onome koji ne vježba, a vjeruje u onoga koji opravdava zle, vjera mu se pripisuje kao pravednost “(Rim. 4: 5); „I povjerova u GOSPODA i nabije mu pravdu“ (Post 15: 6), jer vjerujući čovjek se u svojoj smrti prilagođava Hristu i uskrsava snagom Božjom, novi čovjek koji se stvara a Bog ih je proglasio pravednima.

Riječ Gospodnja je vjera koja se očitovala i svi koji u nju vjeruju neće biti zbunjeni „Kao što je napisano: Evo, postavljam na Sion kamen spoticanja i stijenu skandala; I svako ko u to vjeruje neće se zbuniti “(Rim 9,33), to jest u evanđelju, koje je sila Božja, otkriva se pravednost Božja, koja je vjere (evanđelje) u vjeri (vjerujući) (Rim. 1 : 16-17).

Pravednici će živjeti u Hristu, jer svaka riječ koja izlazi iz Božjih usta živjet će čovjek, to jest, bez Krista, koji je živi kruh koji je sišao s neba, čovjek nema život u sebi (Ivan 3:36 ; Ivan 5:24; Mt 4: 4; Heb 2: 4).